

kan ske for 524,000 Kr. Jeg vil ikke træffe tekniske eller finansielle Foranstaltninger paa Statens Vegne og afholde Udgifter dertil, som kunne medføre, at jeg ikke derefter kan komme igennem med den Bevilling, der maatte blive givet henholdsvis til at blive paa Stedet eller flytte. Det er mit Standpunkt. Om Aalestrup—Viborg Banen vil lægge Ryg til midlertidige Foranstaltninger, er et Spørgsmaal, jeg ikke nu skal udtale mig nærmere om. Vil den der, kan jeg gaa med til midlertidige Foranstaltninger, men ikke paa Statens, men kun paa Viborg—Aalestrup Banens Bekostning.

Ordføreren (Rump): Uanset den højtærede Ministers Bemærkning over for den ærede 1ste Landsstingsmand for 6te Kreds (S. Pederfen) skal jeg dog for mit eget Vedkommende, og jeg er overbevist om ogsaa paa samtlige Medlemmers Vegne, der høre til Mindretallet, udtale, at der selvfølgelig ikke i vor Indstilling ligger mindre Tillid end den, vi altid i saa fuldt Maal have næret til den højtærede Indenrigsminister, særlig til hans Loyalitet, men Sagen er, at naar der fra den anden Side kommer et Forslag, som det her foreliggende, ligger deri Forudsætningen om en Mulighed af, at man kan komme til en større Udgift, og det er denne Mulighed, vi ikke ville indpaa. Vi tvivle ikke om, at Ministeren vil forstaa at vælge rigtigt, naar Valget er stillet ham, men det skal ikke stilles ham, thi fra dette Tings Side mene vi, at der bør holdes paa, at der ikke maa gøres nogen hertil hørende Udgift i Anledning af den lokale Interesse, som der her er Tale om, end man allerede har haft. Derfor maa vi fastholde vort Standpunkt. Den højtærede Minister antydede, at der kunde være Tale om at træffe midlertidige Foranstaltninger, altsaa indtil dette Spørgsmaal bliver endelig afgjort, saaledes at den Omstændighed, at de to Ting ikke ere enige, ikke behøver at være til Hinder for at Aalestrupbanen bliver aabnet i indværende Aar. Dette gør det saa meget mindre betænkeligt at slutte sig til Landsstingets Standpunkt, som den højtærede Minister antydede, at det vilde være den paapældende Egn's Sag at træffe disse Foranstaltninger. Komme de til at gaa ud paa foreløbig at føre Banen ind til den nuværende Station, vilde Udgifterne dertil ikke kunne blive særlige Udgifter, hvis man ender med at holde sig til Landsstingets Forslag, thi det er et Arbejde, der i saa Tilfælde skulde gøres.

S. Pederfen: Jeg maa i Anledning af, hvad den højtærede Minister og den ærede Ordfører udtalte, gøre opmærksom paa, at jeg vil betragte det som givet, at en saadan midlertidig Ordning, hvorved Aalestrupbanen kunde komme i Virksomhed, uden at Stationsspørgsmaalet var løst, vil være i højeste Grad uheldig, økonomisk uheldig for den paagældende Egn og ogsaa være økonomisk for Staten, som skal overtage Driften, naar Banen kommer i Gang; thi skal man bygge en Station et Stykke uden for Viborg By og derfra gaa eller pr. Afse køre til Byen, antager jeg ikke, at denne Bane vil blive af nogen videre Betydning, og det er ogsaa tvivlsomt om det lader sig gøre, at saa en saadan midlertidig Foranstaltning træffes, naar Staten ikke vil bidrage dertil, men vil lægge hele Udgiften over paa Aalestrupbanen. Hvorledes man end stiller sig, vil en saadan Afgørelse være i højeste Grad uheldig, og jeg forstaa derfor ikke, at man kan anbefale at stemme for Mindretallets Forslag, naar man derigennem kun vil opnå en Udskættelse, som i alle Maader vil være til Skade og ikke til Gavn.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Det ærede Medlem (S. Pederfen) spørger i nogen Misforstaaelse. Jeg har ført min Antydning videre end forleden Dag. Det at stoppe $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Mil fra Viborg er en ganske umulig Ting, det vilde ikke være nogen Udvej. Det, jeg har talt om, er en midlertidig Ordning, hvorved man førte Banen ind til den nuværende Viborg Station eller saa nær ind til den, at man kunde siges at være ved Stationen. Selvfølgelig vil der derved være mange Ulemper for Stationen og Driften; Ordningen vil være forbunden med Udgifter, og den vil senere medføre betydeligere Udgifter, end det nu er forudsat, hvis man i Fremtiden vil flytte Stationen, og dem vil Aalestrupbanen komme til at bære. Jeg vil derfor ikke lægge Tryk paa Aalestrup—Viborg Banen og paatvinge den en saadan Ordning, men kommer Aalestrup—Viborg Banens Bestyrelse og siger: Maa vi saa en saadan Ordning, og erklærer, at den tager den Risiko og vil afholde de forhøjede Udgifter, der kunne følge deraf, siger jeg: Ja; men ellers gaar jeg ikke til en saadan Ordning.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.